

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Kędziarska

Protokolant: prot. sąd. (...)

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Poznań – Nowe Miasto Ireneusza Zięby

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2017r. sprawy:

R. S. (...)

syna S. i D. zd. K.

ur. (...) w Ś.

skazanego wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 28 kwietnia 2011r., sygn. akt II. K. 101/11, za ciąg dwóch przestępstw – z art.267 § 1 kk , popełnionego w bliżej nieustalonym okresie, nie wcześniej niż 15 października 2010r., oraz z art. 267 § 1 kk w zw. z § 4 kk popełnionego 16 grudnia 2010r., na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 19 października 2011r., sygn. akt II.Ko.898/11 Sądu Rejonowego w Śremie zarządzono wykonanie zastępczej kary grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 zł w zamian za 150 dni kary ograniczenia wolności, zaś postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2012r. , sygn. akt II.Ko.325/12 Sądu Rejonowego w Śremie zarządzono wykonanie 75 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za 150 dni kary ograniczenia wolności, karę tę skazany odbył w okresie od 7 września 2012r. do 21 listopada 2012r.,

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 maja 2014r., sygn. akt XVI.K.146/13, za winnego przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.12 kk, popełnionego w okresie od 28 maja 2008r. do 16 października 2008r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w ilości 80 stawek dziennych po 40 zł, przy czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016r., sygn. akt XVI.Ko.265/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, karę tę skazany obecnie odbywa – od dnia 3 listopada 2016r., a jej koniec przypada na 3 listopada 2018r.

1. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk i art.87 kk, w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r., łączy skazanemu kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności wymienione wyżej w punktach I i II i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat 1(jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

2. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu,

3. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbywania kar od 7 września 2012r. do 21 listopada 2012r. oraz od 3 listopada 2016r.,

4. na podstawie art. 626 § 1 kpk i art.624 § 1 kpk oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym - nie wymierza mu opłaty.

5. na podstawie § 2 ust. 1, § 3, § 17 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 r., poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat I. G. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem i sześćdziesiąt setnych) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu.

SSO Agnieszka Kędzierska

Sygn. akt XVI. K.174 / 17

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 1 sierpnia 2017 roku, do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego R. S. o wydanie w stosunku do tego niego wyroku łącznego.

Sąd ustalił co następuje:

R. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

skazanego wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 28 kwietnia 2011r., sygn. akt II. K. 101/11, za ciąg dwóch przestępstw – z art.267 § 1 kk, popełnionego w bliżej nieustalonym okresie, nie wcześniej niż 15 października 2010r., oraz z art. 267 § 1 kk w zw. z § 4 kk popełnionego 16 grudnia 2010r., na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 19 października 2011r., sygn. akt II.Ko.898/11 Sądu Rejonowego w Śremie zarządzono wykonanie zastępczej kary grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 zł w zamian za 150 dni kary ograniczenia wolności, zaś postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2012r. , sygn. akt II.Ko.325/12 Sądu Rejonowego w Śremie zarządzono wykonanie 75 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za 150 dni kary ograniczenia wolności, karę tę skazany odbył w okresie od 7 września 2012r. do 21 listopada 2012r.,

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 maja 2014r., sygn. akt XVI.K.146/13, za winnego przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.12 kk, popełnionego w okresie od 28 maja 2008r. do 16 października 2008r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w ilości 80 stawek dziennych po 40 zł, przy czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016r., sygn. akt XVI.Ko.265/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, karę tę skazany obecnie odbywa – od dnia 3 listopada 2016r., a jej koniec przypada na 3 listopada 2018r.

Orzeczona kara grzywny została zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności, skazany ma ją odbywać w okresie od 3 listopada 2018r. do 9 grudnia 2018r.

Skazany R. S. ma 50 lat, jest rozwiedziony, ma dwoje dorosłych dzieci, z którymi nie utrzymuje kontaktów. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w Ś.. Przed osadzeniem zarejestrowany był jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, deklarował iż utrzymywał się dzięki pomocy bliskich, w szczególności - matki.

W izolacji penitencjarnej skazany obecnie przebywa od 3 listopada 2016r. Karę pozbawienia wolności odbywa w zakładzie karnym typu półotwartego dla recydywistów penitencjarnych, w systemie programowego oddziaływania. Nie posiada żadnych środków pieniężnych na rachunku w zakładzie karnym.

Nie stwarza problemów wychowawczych, w grupie współosadzonych funkcjonuje poprawnie, nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem, nie było potrzeby stosowania wobec niego środków przymusu bezpośredniego, nie podejmował aktów samoagresji. Jest zatrudniony nieodpłatnie wewnątrz jednostki w zakładowej bibliotece i radiowęźle. Był 20 razy nagradzany regulaminowo za sumiennie wykonywaną pracę, nie był karany dyscyplinarnie. Dwukrotnie korzystał z zajęć KO udzielanych w trybie art.91 pkt 4 kkw. Skazany nie deklaruje przynależności do struktur nieformalnych, neguje tego typu zachowania. Czas wolny spędza na rozmowach ze współosadzonymi, oglądaniu programów TV, czytaniu książek oraz sporządzaniu wielu pism, które codziennie wysyła do różnych instytucji i sądów. R. S. korzysta z systemu przepustowego, każdorazowo na teren zakładu karnego wracał bez uwag krytycznych. Aktualnie bierze udział w kursie zawodowym o specjalności technolog robót wykończeniowych w budownictwie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wniosku o wydanie wyroku łącznego (k.1), informacji z Krajowego Rejestru Karnego dot. R. S. (k.25-27), opinii o skazanym z informacją o pobytach w zakładach karnych i posiadanych środkach (k.2, 18-19), odpisów wyroków z danymi odbyciu kar (k.16, 28-30), akt spraw XVI. Wp.112/16 XVI. Ko.670/16, XVI.Ko.483/16, XVI.Ko.608/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu, II. K.101/11, II. Wpkz.60/12, II. Kd. 511/11, II.Kd.1094/11, II.Kkow.64/11 Sądu Rejonowego w Śremie (w zw. z k.38).

Sąd zważył co następuje:

Sąd w pierwszej kolejności badał przepisy której ustawy winny regulować sytuację prawną skazanego.

Jak wynika z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. przed dniem 1 lipca 2015r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Skoro zatem skazujące prawomocne wyroki w sprawach przeciwko R. S. zapadały przed wejściem w życie tejże ustawy, Sąd nie mógł jej zastosować, lecz musiał oprzeć się na przepisach obowiązujących w czasie orzekania w sprawach II.K.101/11 i XVI.K.146/13, tj. sprzed nowelizacji 1 lipca 2015r.

Zgodnie z normą zawartą w art. 85 kk wówczas obowiązującym, kara łączna (w wyroku łącznym) może zostać orzeczona wobec osoby, która popełniła dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu. W konsekwencji, dla wydania wyroku łącznego konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek – popełnienia dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok za którekolwiek z nich oraz orzeczenia za te przestępstwa kar, które nadają się do połączenia.

Ponieważ oba przestępstwa zostały przez skazanego popełnione przed zapadnięciem pierwszego wyroku (w sprawie II.K.101/11) – tj. przed dniem 28 kwietnia 2011r., obie orzeczone kary nadają się do połączenia.

Należy tu zauważyć iż zgodnie z art. 87 kk, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2009 r., III KK 247/08, gdzie stwierdzono iż zgodnie z art. 86 § 1 KK dolną granicę kary łącznej powstałej z połączenia kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności stanowi najwyższa z kar podlegających łączeniu, którą może być jednostkowa kara pozbawienia wolności albo kara pozbawienia wolności będąca efektem określonego w art. 87 KK przeliczenia jednostkowej kary ograniczenia wolności a górną sumą tychże kar, KZS 2009 nr 7-8, poz. 30).

Zatem, jako dolną granicę Sąd uznał 2 lata pozbawienia wolności (wyższa z łączonych kar) , zaś jako górną – 2 lata 2 miesiące i 15 dni (sumę łączonych kar, pamiętając wszak o treści art. 37 kk). Ostatecznie więc, na podstawie wskazanej i w powyższych granicach, Sąd orzekł o karze łącznej pozbawienia wolności.

Przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochłaniania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Sąd orzekający karę łączną powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się czynami, co w poważnej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu powyższych zasad przy wymiarze kary łącznej. Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar, zaś w przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Jak podkreśla się w orzecznictwie priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, a kara łączna orzeczona na podstawie absorpcji lub kumulacji – jedynie wyjątkiem. Zasada kumulacji może być bowiem uznana za niesprawiedliwą formę odpłaty, zaś zasada absorpcji za nieuzasadnioną postać nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 106/2005). Sąd podziela pogląd, iż „zasadzie absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej niż dwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjajowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne” (wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2001 r., II AKa 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21). Sąd wskazuje, iż kara łączna ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Nie jest to jednak sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw. Wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowo-podmiotowy między poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma powodu, by orzekać kary łączne w dolnych granicach, to jest w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 19 października 2007 roku w sprawie II AKa183/07).

Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 lutego 1976 r., I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz. 39).

Sąd wskazuje, iż przestępstwa wchodzące w skład realnego zbiegu, zostały popełnione przez R. S. w odstępnie 2 lat i były to czyny przeciwko mieniu oraz ochronie informacji, a zatem przeciwko różnym dobrom prawnie chronionym, co świadczy o demoralizacji skazanego. Zarazem jednak, Sąd uwzględnił aktualną postawę skazanego – pozytywną opinię o nim z zakładu karnego, fakt iż podjął zatrudnienie oraz naukę, należy zatem uznać, że proces resocjalizacji skazanego przebiega pomyślnie. W konsekwencji, pozytywne zachowanie skazanego w trakcie osadzenia, stanowi okoliczność wpływającą na złagodzenie kary łącznej.

Ostatecznie Sąd uznał iż właściwą będzie kara 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Takie ukształtowanie kary łącznej pozbawienia wolności spełnia też swoje cele zarówno w odniesieniu do zasad prewencji indywidualnej jak również ogólnej, stanowiąc będzie dostateczną dolegliwość dla skazanego, nie budząc poczucia nadmiernej łagodności

kary. Z drugiej jednak strony, takie ukształtowanie kary łącznej spowoduje, iż skazany opuści Zakład Karny wcześniej, niż stałoby się to, gdyby odbywał kolejno orzeczone wobec niego kary jednostkowe za przestępstwa tworzące realny zbieg - **punkt 1 wyroku**.

W pozostałym zakresie połączone wyroki Sąd pozostawił do odrębnego wykonania **punkt 2 wyroku**.

Na podstawie 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd w **punkcie 3 wyroku** zaliczył skazanemu okresy odbywania kar od 7 września 2012r. do 21 listopada 2012r. (okres kary zastępczej pozbawienia wolności odbytej w sprawie II.K.101/11 Sądu Rejonowego w Śremie) oraz od 3 listopada 2016r. (okres odbywanej obecnie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie XVI.K.146/13 Sądu Okręgowego w Poznaniu).

Na podstawie przepisów powołanych w **punkcie 4 wyroku** Sąd orzekł o kosztach postępowania. Na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, uznając iż uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na odbywanie długoterminowej kary pozbawienia wolności i brak wykazanych środków pieniężnych.

Ponieważ skazany korzystał w toku postępowania sądowego z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu (art.451 kpk w zw. z art.573 § 2 kpk - k.21), która to nie została opłacona nawet w części, na podstawie przepisów powołanych w **punkcie 5 wyroku** należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. G. kwotę 147,60 zł.

SSO Agnieszka Kędzierska